

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבת וההודאה לבורא עולם

צדיקים מודים לה'

אז ניסיק לבטא יוק...

תעשה בתלמיד חכם, תושב ירושלים, שבחדרו הפרטי, שם הוא יושב ועמל בתורה במשך רוב שעות היממה, ואף מכין את השיעורים הנאמרים על ידו בכמה בתי מדרש מפורסמים, תלוי על הקיר אוסף גזרי עיתונות.

בכל קטע מופיע דיווח על נס שעשה עמנו הקב"ה ברוב חסדיו, בהצילו אותנו מפיגועים ומצרות שהיו עלולים להתרחש. עשרות רבות של הקטעים התקבצו מאירועים שהתרחשו בחודש אחד בלבד!

ידיעה אחת דיווחה על כך שביריחו נלכד מחבל שהתכוון לעשות פיגוע המוני; ידיעה שניה על שלושה מחבלים שנלכדו עם מטענים מוכנים; האחרת על פיגוע התאבדות שסוכל בחסדי שמיים, ועוד ועוד. הידיעה המרגשת ביותר דיברה על כך, שבעוד שטיל שנפל בשדרות גרם רק לנפגע-חרדה אחד, הרי שאותו טיל ששיגרו הפלסטינים, ונפל "בטעות" בשטחם, גרם שם לחמישה הרוגים, כן יאבדו.

כל האירועים הללו קראנו בשעתם, וכבר הספקנו לשוכחם. והנה עתה, בהתבוננות אחת, עלה בידנו להזכר בכל אותם הניסים ולהודות עליהם מחדש.

"גם אני הייתי כמו כולם", אומר הת"ח, "ועם כל אירוע כזה התרגשתי והודיתי לה', אבל מיד לאחר מכן שכחתי את הכל, וההודיה הגדולה נעלמה בשגרה היומיומית. הדבר הציק לי, וחשבתי לעצמי, כיצד אוכל להתחזק בעניין זה. הרגשתי הייתה שאינני עושה מספיק בהכרת הנס, וממילא לא מודה כראוי.

הרעיון הזה לאסוף את גזרי הידיעות, עלה במוחי באותה תקופה שבה חיפשתי את הדרך להודות לה', והאמינו לי שכשהדברים מונחים בצורה כזו, מול העיניים, אי אפשר שלא לזכור להודות ולהלל בכל רגע ורגע." הוא אומר. "כל פעם כאשר מופיעה ידיעה על נס כזה או אחר, אני ממחרת לתלות אותה כאן על הלוח הניצב מולי. וכך אני מתרגש בכל פעם מחדש וחוזר להודות על ניסיך שבכל יום עמנו, על הניסים הגלויים ועל הנסתרים..."

פירות נפלאים וטוב נפלא

יאכל מסוגים שונים רבים של פירות ונמצא שאינו משתמש בפירות למטרה שבשבילם נבראו. לכן נהגו ישראל קדושים, ביום בו השרף עולה באילנות להצמיח יבול חדש של פירות, לקבוע יום זה לאכול מהפירות, ולהודות ולשבח ליוצרם עליהם. בכך גורמים נחת רוח גדולה לבורא העולם על ידי שמביאים את הפירות, את עצמם ואת העולם כולו לייעוד שבשבילו נבראו.

בנוסף, כתב רבי לייב איגר זצ"ל, על ידי ההודיה להשי"ת על החסד המופלג של הפירות שיצר ושסיפק לנו, אנו גורמים שהפירות החדשים יהיו טובים ומעולים. שבזכות ההודיה על העבר נזכה שגם לעתיד יתן לנו הקב"ה עוד הזדמנויות להודות על פירותיו הנפלאים.

לאור הנ"ל, חשוב ביום ט"ו בשבט לא רק לאכול את הפירות, אלא לפני אכילת כל פרי, להתבונן בו, לחוש את החסד הנפלא של השי"ת שמתגלה על ידו. יש להביע הודיה על כל חסדיו הניכרים מצורת הפרי, טעמו העסיסי, ריחו הנעים, צבעו המושך ... כולם דברים המהנים אותנו ומשמחים את לבנו. כמו כן יש לשים לב לטוב המופלג של עצם המציאות המופלאה של הפירות. היינו יכולים לחיות בלי כל היופי המהנה הזה - תפוז אחד שחור "מולטי ויטמין", בלי טעם ובלי ריח, היה מספיק. השי"ת ברא גווים רבים של טעמים שונים, הכול מתוכנן באהבה ובנדיבות מופלגת, להנאתנו ולטובתנו. אכילה באופן זה, היא הדרך שעלינו לאכול פירות בט"ו בשבט. יהי רצון שנזכה באכילת הפירות לגרום נחת רוח גדולה לאבינו האהוב שבשמיים.

רעיונות של התבוננות בחסדי הפירות - ואופן אכילתם הרצוי בט"ו בשבט - ניתן לראות בחוברת "פירות הילולים" להשיג בחנויות הספרים ובסינפי 'לעולם אודך'.

שאומרים חז"ל (ברכות ל"ב ע"א) "לעולם יסדר אדם שבחו של מקום, ואחר כך יתפלל".

ט"ו בשבט, בו נוהג עם ישראל להתרכז ולהתבונן במתנה המרהיבה של הפירות המופלאים שהקב"ה שם בעולמנו ולהודות עליהם, הוא **עת רצון מיוחדת לבקש על הפירות**. לכן למרות שאין זה יום דין על

האילנות, ביום זה התפילה עליהם מתקבלת ביותר.

הבנה זו במנהג של אכילת פירות בט"ו בשבט, מופיעה בספר "תורת אמת" להרה"ק רבי לייב איגר מלובלין זי"ע, וז"ל: "טעם שנוהגין לאכול פירות בט"ו בשבט, שעל ידי שאדם מתנהג ממה שברא הקב"ה בעולמו ומשבח ומקלס להשי"ת, יגיע מזה תענוג ומקלס להשי"ת, כדכתיב 'כל פעל ה' למענהו' - ומסבירים חז"ל (מדרש תהילים י"ט) שבביל לשבחו ולקלסו וכיו"צ".

כלומר, הקב"ה מקבל נחת רוח גדולה כאשר אנשים שמים לב לחישובים הרבים שהשקיע לטובתם ולהנאתם, ומקלסים ומשבחים אותו על מעשי ידיו. הקב"ה ברא את העולם כולו כדי שתהיה לנו הזדמנות להכיר את חסדו ואת טובו מתוך העולם הנפלא שברא, להודות לו ולשבחו עליהם. אולם, יכול לעבור זמן רב והאדם לא

תובא בספר "בני יששכר" (שבט ב'): "קבלנו מרבותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר, יפה ומהודר, שיזמין השי"ת בעת המצטרך למצוה. כי הנה זה היום אשר עולה השרף באילנות, והוא כפי הזכות של כל אחד מישראל. הנה מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום ההוא ראשית יסוד הצמיחה, שיזמן לו השי"ת לעת המצטרך את הפרי עץ הדר, והנה תפלתו תעשה פירות".

רבים הקשו, הרי המשנה במסכת ראש השנה (א', ב') אומרת: "בשבועות נידונין על פירות האילן". ט"ו בשבט הוא ראש השנה רק לגבי מעשרות, ולא דנים בו כלל את הפירות. אם כן מהו המקום לתפילה על האתרוג דווקא ביום זה?

בחוברת הנפלאה "פירות הילולים" (עמוד ל"ב) כותב ליישב, וזו תשובתו: הבודק את סידור התפילה יראה, שכאשר מופיעה בנוסח התפילה הודיה להקב"ה על חסדיו, כמעט תמיד יש אחריה בקשות. לדוגמה: בברכת המזון אחרי ההודיה על האוכל, אנו מוסיפים מיד בקשות רבות בסגנון "הרחמן". כמו כן, בכל בוקר אחרי ברכת השחר, מסיימים את הברכות עם תפלת "יהי רצון מלפניך כו". גם העניין של סמיכות גאולה לתפלה דוגמה לכך. מדוע תפילה כל כך קשורה להודיה?

התפילה הרצויה ביותר היא זו הנאמרת מתוך הכרה מוחשית בטוב השי"ת.

ההכרה שלנו בטוב ה', פותחת את שערי הטוב הזה שאנו מכירים בו, להיות מושפע תמיד ולעולם. שכן, כפי המידה שיש בעולם הכרה במידה מסוימת, הקב"ה משתמש בה. על כן, שעת ההודיה היא עת רצון מאד מיוחדת. זוהי הסיבה

ווארט של הודיה

כתב המגיד מדובנא ב"ספר המידות": "יקר בעיני ה' תפילות ישראל, ויערב לפניו כל תהלה...

כי אין דבר ממנה מתת חסד (נתינת חסד מה') כמו הכרת טובה וההודאה עליה."

יושב תהילות ישראל

סיפור מרתק בקול "קול תורה": 03.6171190 "קול תורה" אולפן: 03.6171180

עם עצמי.

ולפתע, נזכר במילותיו הנמרצות של אבי, וכאילו בלי שליטה אני מתחיל להודות:

"תודה, בורא עולם. תודה שזכיתי להגיע לכאן היום. אפילו שאני לא מצליח להתפלל בכלל. תודה שאני בריא. תודה על איברי גופי. תודה שזיכית אותי ב-25 שנים מלאות טוב וחסד עם משפחה אוהבת ותומכת, תודה... ותודה..."

וכך- שפתיי ממלמלות תודה אל מול השמש הקופחת. ואני- מרגיש כאילו נפשי מתאוששת והחיות חוזרת לעצמותי. תחושה מתוקה של קרבת אלוקים כפי שלא חשתי מעולם.

לאחר כעשרים דקות של תודה, אני מצטרף לאחד המעגלים ופורץ בריקוד סוער עם כל שאר הרוקדים. ריקוד של שמחה אמיתית בה, ואמונה חזקה בישועתו. הגיעה השעה לחזור, ואני עולה על האוטובוס ומתיישב. מבט אל הפלאפון שלי מבושר לי כי היו לי 3 שיחות שלא נענו (בדיוק בזמן שבו הודיתי) משדכן שהכרתי בעבר. אני חוזר אליו, והוא מציע לי בחורה יראת שמיים וצנועה, כליל המעלות.

"זה כל כך מתאים!" הוא התלהב "אתה מוכרח לנסות!"

לאחר בירורים נמרצים, ופגישות נלהבות, החלטנו פה אחד: כאן יוקם בית נאמן בישראל.

כיום אנו נשואים באושר, עם תינוק מתוק, ששמו, נחשוש - שמעון.

מה אומר ומה אדבר, אני מרגיש בתחושה חדה וברורה שההודיה והשמחה הן שהיו ה"מכה בפטיש" לישועתי. נכון שהרביית לי חיי לבכות ולהתחנן, (ובוודאי שהקב"ה הרחמן שומע תפילה) - אך מודה ומתוודה אני שבעמקי לבי זה גרם לי לענני מרירות ורחמים עצמיים. אולי, כפי שאמר לי אבי, שיחי, הקב"ה רק ציפה למילות שבח והודאה שיפתחו את שערי ההשפעות הטובות.

יהי רצון, שנזכה כולנו לכל הישועות, בכוח ההודיה, מתוך בריאות ולב שמח.

ומבורך. אבל אולי הגיע זמן להודות על כל הטוב והחסד שה' נותן לך. אולי זה מה שיעור רחמי שמים". והוא הסביר לי שיש מפרשים את הפס' בתהילים (כב', ד) "יושב תהילות ישראל" - שהקב"ה יושב, מצפה וממתין לתהילותיהם, שבחיהם והודאתם של ישראל. "מי יודע, אולי כך בדיוק מצפה הקב"ה לתהילותיך". אמר לי אבי.

הדברים הדהדו באזניי, או יותר נכון שקעו אי-שם בלבי. "ג' בעומר התשע"ז. זכיתי להגיע למירון לציון הקדוש

יש מפרשים את הפס' בתהילים (כב', ד) "יושב תהילות ישראל" - שהקב"ה יושב, מצפה וממתין לתהילותיהם, שבחיהם והודאתם של ישראל. "מי יודע, אולי כך בדיוק מצפה הקב"ה לתהילותיך".

בשעות הבוקר המאוחרות. השמש קפחה בעוצמה. ההילולה בעיצומה, אינספור אנשים.

ואני, הפעם, מרגיש מצומצם וכבוי. מנסה למצוא את מקומי, אך ללא הצלחה. מנסה לגייס פיסה של יישוב הדעת בתוך ההמולה, אך ללא הועיל. הפה סגור ומסוגר. לא מצליח להתפלל אף מילה וחצי מילה. יש עוד שעה וחצי עד לשעת החזרה, ואיני יודע מה לעשות

כבר בהיותי בחור צעיר, הייתי נוהג לפקוד בקביעות את ציון התנא הקדוש, הרשב"י זיע"א. תמיד הרגשתי שם חרדת קודש מיוחדת, ולבי נפתח לתפילות ותחינות בלב נשבר ודמעות שלישי. תאמינו או לא, אבל גם על השידוך שלי התפללתי מגיל מאוד צעיר.

בל"ג בעומר, וכן בכל הזדמנות שרק היתה, הייתי מתחנן ומפציר בבקשות על שאמצא את זיווגי ההגון לי, בחורה צדיקה ויראת שמיים, להקים בית נאמן בישראל.

אך הנה, שנה ועוד שנה עוברת, ומתחיל אני את שנות העשרים. חבריי לישיבה כבר חובקים בנים ובנות, ואצלי - הישועה אינה נראה באופק.

בחסדי ה' עלי, לא נשברתי, אלא התחזקתי בתחינות ובבקשות מתוך לב כואב, שירחם ה' עלי ויזמין לי במהרה את זיווגי. וכן פקדתי את המקומות הקדושים ובפרט את ציון הרשב"י הקדוש, בתקווה שהצדיקים יעוררו רחמי שמיים עלי.

בתקופה זו, אימי שתחי' התחזקה מאוד בנושא ההודיה לה'. היא האזינה בקביעות לקול "קול תודה", וסחפה לעניין את כל אחי ואף את אבי, שיחי'. אפשר לומר שקול התודה ממש "דהד" בכל ביתנו.

כמעט בכל ביתנו. רק אני ממש לא התחברתי לנושא. כל עניין ההודיה נראה היה לי מאולץ ולא אמיתי.

מה פתאום להודות עכשיו? תמהתי בלבי. הרי במצב כזה, בו אני כה זקוק לישועה, ודאי שתפילות ותחנונים הם 'צו השעה'. מה פתאום להעמיד פנים כאילו הכל וורוד וטוב, לשמוח ולרקוד?...

ביום הולדתה-25, אבי שוחח איתי שיחה עמוקה וישירה מתוך אהבתו ודאגתו אלי. הוא גילה לי שכל משפחתי לקחו על עצמם דקות של הודיה לישועתי, ואף הבטיחו "נשמת כל חי" ומזמורים לתודה כשאושע. אבי ניסה לחזק אותי ואף לשכנע אותי להתחיל להודות, ולהכנס "לעולמה של ההודיה".

"נכון שאתה מרבה בתפילות, וברור שהדבר חשוב

קבל/י על עצמך לפחות דקה אחת ביום של הודיה לה', מסר/י שם לישועה וקבל/י שם אחר לתפילה. לגברים: 055.6708883 | לנשים: 077.3137119 שלוחה 1

מהו ט"ו בשבט?

הופיע ויצא לאור הקונטרס הנפלא "פירות הילולים" והוא פתיחת שער להכנת תוכנו ומעלתו של יום ט"ו בשבט.

ניתן לרכוש את החוברת בחנויות הספרים או בעמדות "לעולם אודך": 079.5420539 שלוחה 22

ניתן לתרום לארגון גם בקו הצדקה של "קהילות"

073.2757000

(קוד 8856) וכן במכשירי "קהילות" בבתי הכנסת

או באתר:

<https://kehilot.info/donate/8856>

כמו"כ ניתן לתרום בטל':

055.6789852

ניתן לתרום לעלון ולהקדישו לע"נ או לישועה, או כהודיה לה' על חסדי

אנא עזרו לנו להמשיך להפיץ את אור ההודיה!

מתחברים להודיה לה'

ניתן לרכוש פנקסי הודיה, דיסקים, חוברות בנושא ההודיה ועוד, בעמדות ברחבי הארץ.

לברור העמדה הקרובה לביתך:

079.5420539 שלוחה 22

חדש! הופיע!

כי אתה עמדי - הודיה

ב' חלקים הרב יאמניק שליט"א

סיפורי אמונה ופרקי הדרכה לעורר את הלבבות להודות בכל עת.

להשיג בחנויות הספרים ובטל': 053-31-700

צוירים: יהושע וייסמן 054-8441131

להקדשת גליון לע"נ או לישועה ניתן להתקשר לטלפון: 055.6785647

העלון מוקדש ל

שמעון יעקב מאיר בן מלכה לרפוא"ש שמואל בנימין בן בריינדל רייכל לרפוא"ש יקותיאל יהודה זלמן לייב בן מרים לרפוא"ש לגאולה שלמה ולחזרה בתשובה שלמה לכל עמיי

ניתן לקבל את העלון במייל

בשליחת בקשה ל: KT6171190@gmail.com

לקבלת העלון באנגלית KolToda1@gmail.com

ט"ו בשבט

חוברת "פירות הילולים",
מקורות המנהג וסדר אכילת
הפירות במחיצת גדולי הדורות.
בנוסף, פרק מיוחד שכולו
התבוננות ב"חסד המופלג של
הפירות" עם חידון מיוחד לילדים.

טלמסר 079-5420539 (שלוחה 22) או 055-6785647.